Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

archangelus magnus. Nam unde angelus dicit illi. Et nemo est adiutor mis in omib his n michahel pnceps uē. Et rursū ait. In tempore autē illo consurget michahel pnceps magnus. qui stat pfilius ppli tui. Subtā diuisis unō ētrius principib positi homines et reges indiuisa gentiū atq cōtrarium tendebant ⁊ pncipes eoꝝ mali. pncipes malorꝝ bonis pncipib bonorꝝ. & dim colentiū sīn dubio resistebant. qm hic loquit unde bonis pncipib. Princeps regni psarū restitit michi. xx. & i. die. Et boni quidē pncipes semp consentiūt. mali autē et semp bonis quo ad possunt resistunt ⁊ sintꝝ semp dissentiunt et semp int eos iurgia sunt. qua supbi sunt. Similit qui sub ipis sunt homines mali semp ab omis dissentiunt et nichilominus contra semetipos diuisi sunt regnū ad diuisus regnū. ciuitas contra ciuitatē dom contra domū. uir in uirū et quamuis aliqua sint int dū consanguinitate iuncti nulla fides regni socius omisq potestas in pacients ⁊ sorōis

Unde autē pncipibꝝ erit. malis contra pncipes bonos uis ulla pliandi. Vnde uirtus resistendi. Vnde facultas contradicendi. Ex causis. et hominū siue ppłorꝝ peccatis. Preliantur quippe in campo uisticie conflictu iudicii. Mali pugnant accusando. boni pugnant defendendo iudice deo. In quantū magna et iua accusatio. in tantum tarda et inualida est defensio. Exempli gratia. Magna et iua fuit accusatoris accusatio cont. x. tribꝝ isrl qve appellantur samaria duuise a domo dd ⁊ a tribu iuda. magna inq accusatio pncipis assyriorꝝ quicūq fuerit ille angls malus q nūq recessisset a peccatis ieroboam qui peccare fecit isrl et incorrigibil fuerunt to iens audito p prophas ubo dni. factis ap se phelyam ⁊ phelyseum tot signis tot pdigiis. Et magna quidē. sz non tam magna erat accusatio pncipis psarum. qua peccauit quidem et tribꝝ iuda in ierlm sicut. x. tribꝝ in samaria. sz non tam pnitacit. Nā aliq ex regibꝝ iuda penitentiam egerunt ut manasses aliqui autē uisti fuerunt ⁊ ppłm correxerunt ut ezechias & iosias. de regibꝝ autē. x. tribuum nullus ut iādictum ē recessit a peccatis ieroboā. Magna g accusatio pncipis assyriorꝝ et tam magna ut nullus eos defendē potuerit quin iuste tenendi essent ppetua captiuitate captiui. accusatio autē pncipis psarū magna quidē. sz non tam magna fuit ut deberet esse sub rege psarū insolubilis iudeorꝝ captiuitas quia non fuerat eorꝝ ul regum iporꝝ insolubilis culpa. i. sine regū aliquorꝝ et ppłi publica ul communi penitentia. Pro in restitit quidē in inquit pncepsꝝ psarꝝ sub audit. sz ñ usq quaq resistē potit. quia uidelicet causa uit modo q peccandi michi et principi uīo michaheli qui solus adiutor mis est in omib his. locū fecit iuste defendendi quod non debeatis ppetua captiuitate teneri. quia nō in ppetuū a dno recessistis in uno penitētie satisfactioem ñ nūq obtulistis ⁊ nē

Ve porro est offertis: racio iuuenis hunus restitit michi. xx. et. i. diebꝝ. Videlicet quia tot diebus expectatū ⁊ desiderātū fuerat a daniele responsum diuinū tāto desidio ut ppłhot ibidē dici mueritur desidiorꝝ. Tot inquam diebus expectatū fuerat responsū. nam in diebus illis ego daniel inquit lugebam tum